

Fabrikanterne kunne paabegynde en Produktion af, men hvorledes det skal kunne kontrolleres, at Priserne ikke sættes til Maksimum af, hvad Beskyttelsen tillader, ser Komiteen ikke.

Givet er det derfor, at saafremt et Forslag som det ovenfor nævnte vedtages i den danske Rigsdag, vil det kunne have en revolutionerende Virkning paa hele det danske Erhvervsliv, samtidig med at det sikkert vil udsætte vor Eksport for Risiko.

Afgiternes Beregning paa et *Værdigrundlag* vil dernæst medføre alle de Ulemper, der knytter sig til Værditolden som System betragtet. Komiteen har altid været og er i Dag mere end nogen Sinde den mest afgjorte Modstander af Værditolden. Ved Skrivelser af henholdsvis 26. August 1921 til Finansministeriet og 21. Januar 1922 til det daværende Folketingsudvalg angaaende Forslaget til Lov om Toldafgifter m. m. — af hvilke Aftryk vedlægges — har man udførligt redegjort for de Ulemper, der følger med Værditoldens Anvendelse i Praksis, og de Fordele, der knytter sig til Vægttoldsystemet, og man skal i saa Henseende henviser til de ovenfor citerede Skrivelser. I denne Forbindelse skal det desuden understreges, at Danmark mere end noget andet Land er de *mange Smaaimportørers Land*.

For Transithandelen og Reeksporten er Ulempen ved Værditolden imidlertid endnu større end ved Importen til Hjemmemarkedet, idet den Identificering af Varer, som er nødvendig ved Anvendelsen af Kreditoplaget i Forbindelse med en Værditold, er langt mere kompliceret end Anvendelsen af Kreditoplaget i Forbindelse med en Vægttold.

Det siger sig selv, at hvis man nu vil skride til den foreslaaede Indførelse af Importafgifter fastsatte efter Varens Værdi, vil man komme til at staa overfor mangfoldige og vel næsten uoverstigelige Vanskeligheder, ikke blot derved, at en *Række nye* Varer drages ind under Værdibeskatningens uhyre komplicerede System, men ogsaa derigennem, at ingen Importafgift kan fastlægges for mere end eet Aar, idet den i det følgende Aar skal opkræves med en Trediedel mindre og i det næste Aar med yderligere en Trediedel mindre. Denne *gradvise* Beskatningsnedsættelse vil kræve en endnu større Vareidentificering end den, der i Dag anvendes for værditoldbeskattede Varer, og dette kan faa de mest skæbnsvangre Følger i Retning af at umuliggøre store Dele af Reeksporten. Med det Kendskab, Komiteen har til Værditoldens Anvendelse i Praksis, tager den end ikke i Betænkning at udtale, at en Ordning som den i det ovennævnte Forslag fremsatte vil være saa at sige uigennemførlig i Praksis med de her i Landet gældende *specielle Toldkreditfaciliteter, hvis Opretholdelse er af vital Betydning for store Dele af vor Reeksport*.

Som ovenfor berørt vil alene Muligheden for Paalæg af store ekstraordinære Importafgifter bringe den tidligere normale Import ind i højst uregelmæssige Baner. Af nogle Varer vil der importeres for meget, af andre for lidt. Foruden en ansæendt Valutasituation vil dette, som alt anført, meget snart give sig Udtryk i Prisbevægelser i afgjort opadgaaende Retning, ogsaa ved Spekulationens Indgriben. Hertil kommer yderligere det ovenfor berørte Forhold, som neppe kan fremhæves for stærkt, nemlig at Importafgifterne i Praksis ganske overvejende kun kan paalægges efter Toldtariffens Positioner, idet det vil være umuligt for Toldvæsenet af opkræve Afgiften efter Varenes Kvaliteter, da dette vilde kræve en saadan Opdeling af Toldtariffen, at dens Anvendelse i Praksis vil blive overvældende byrdefuld. Men dette vil atter sige, at en Mængde Varer, der overhovedet ikke fabrikeres herhjemme, kommer under en voldsom Merbeskatning. Det fremgaar af de i vedlagte Bilag anførte Eksempler hentet fra Manufaktur- og Skotøjsgruppen, at Paalæg af en Importafgift paa 24 pCt. for mange Artiklers Vedkommende betyder en Forhøjelse af den nuværende Told paa mellem 200 og 500 pCt.

Udover de her fremførte Anker fra et rent handels- og toldpolitisk Standpunkt indeholder det fremsatte Forslag Bestemmelser, der er *direkte rettet mod hele Erhvervslivets Selvstændighed og Frihed*, og som Komiteen derfor ogsaa paa det bestemteste maa tage Afstand fra. Man tænker her dels paa den vidtstrakte Oplysningspligt med Hensyn til Virksomhedernes økonomiske Stilling, der kræves opfyldt i Henhold til Forslagets § 9 — for at man overhovedet kan blive delagtiggjort i Hjælp fra Statens Side —, dels paa forskellige andre Bestemmelser, der tager Sigte paa at begrænse Virksomhedernes økonomiske Selvstændighed, hvis Statshjælp tilstaas. Enkelte Bestemmelser er helt uklare, som til Eks. naar det hedder, at man skal nedbringe Priserne, selv om det paaregnede Udbytte ikke maatte fremkomme, ligesom det er